

UZASADNIENIE

Sąd ustalił fakty:

1. W dniu 25 października 2017 r. zawarto umowę kredytu gotówkowego nr (...). Jej stronami byli kredytodawca – pozwany (...) S.A. w W. i kredytobiorca – M. P.. Umowę zawarto na 96 miesięcy od daty spłaty pierwszej raty kredytu. Kredyt był przeznaczony na dowolny cel konsumpcyjny. Kwota kredytu wynosiła (...) PLN. Całkowita kwota kredytu opiewała na kwotę (...) PLN. Kredyt mógł być wykorzystany gotówkowo lub bezgotówkowo [pkt. 3]. Całkowity koszt kredytu równał się (...) PLN. Stanowił on sumę prowizji pozwanego za udzielenie kredytu oraz odsetek obliczonych za cały okres obowiązywania umowy. Prowizja w wysokości (...) PLN była płatna jednorazowo, z kwoty kredytu [pkt 4]. Całkowita kwota do zapłaty wyniosła (...) PLN [k. 9-13].
2. Pierwsza rata miała być płatna 24 grudnia 2017 r., a ostatnia 24 listopada 2025 r. Kredytobiorca miał prawo w każdym czasie, bezpłatnie spłacić część lub całość swojego kredytu. W dniu wcześniejszej spłaty pozwany miał pobrać odsetki, które był uprawniony naliczyć od dnia następnego po dniu ostatniej spłaty do dnia poprzedzającego dzień wcześniejszej spłaty włącznie. W wyniku wcześniejszej spłaty kredyt miał być obniżony proporcjonalnie do kwoty spłaty całkowitego kosztu kredytu. Przedterminowa, całkowita spłata kredytu miała skutkować rozwiązaniem umowy z dniem tej spłaty. Rozliczenie kredytu miało nastąpić w terminie 14 dni, licząc od dnia przedterminowej, całkowitej spłaty Kredytu [k. 9-13].
3. Kwota kredytu została przeniesiona przez pozwanego na kredytobiorczynię [fakt bezsporny].
4. Kredytobiorczyni w dniu 26 kwietnia 2019 r. oświadczyła, że 27 marca 2019 r. dokonała całkowitej spłaty kredytu wynikającego z umowy kredytu nr (...) [k. 15, bezsporne].
5. Dnia 08 maja 2018 r. powód (...) sp. z o.o. we W. zawarł z kredytobiorczynią umowę przelewu wierzytelności pieniężnej, przysługującej jej względem pozwanego z racji całkowitej, wcześniejszej spłaty kredytu gotówkowego nr (...). Na jej mocy powód nabył od kredytobiorczyni roszczenie o zwrot przez pozwanego części prowizji [fakty bezsporne].
6. Powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty (...) PLN części prowizji w terminie 3 dni od otrzymania wezwania. Pozwany 06 maja 2019 r. odebrał wezwanie [fakty bezsporne].

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie zawnioskowanych i przedstawionych przez powoda dowodów z dokumentów. Pozwany, nie zakwestionował ani ich prawdziwości ani wiarygodności. Odnośnie faktów bezspornych ustalenia faktyczne poczyniono z uwzględnieniem art. 229 i 230 k.p.c.

Pozwany zarzucił powodowi, że nie udowodnił faktu przedterminowej, całościowej spłaty kredytu konsumenckiego. Podniósł, że powołane przez powoda dowody z dokumentów w postaci oświadczenia kredytobiorcy o dokonaniu całkowitej spłaty kredytu konsumenckiego oraz umowy kredytu konsolidacyjnego nr (...), nie mogą stanowić dowodu tego faktu. Stwierdził, że w wypadku rozpoznawanego powództwa o zapłatę takimi dowodami powinny być umowa kredytu oraz potwierdzenie dokonania spłaty kredytu przed terminem [k. 37v]. Pozwany mimo tak podniesionego zarzutu, nie zaprzeczył, że po pierwsze kredytobiorca zawarła z nim umowę kredytu konsumenckiego. Po drugie pozwany nie zaprzeczył twierdzeniu powoda, iż kredytobiorczyni dokonała całościowej, przedterminowej spłaty udzielonej jej kredytu konsumenckiego. **Wszak pozwany nie kwestionuje faktu, że kredytobiorczyni dokonała przedterminowej spłaty kredytu. Twierdzi jedynie, że w jego ocenie niewystarczająco wykazała ten fakt. Takie zachowanie pozwanego, reprezentowanego przez profesjonalnego pełnomocnika, jest nielogiczne i niekonsekwentne. Zatem nie zasługuje na ochronę prawną.**

W konsekwencji Sąd uważa, że powód zgodnie z art. 232 k.p.c. w zw. z art. 6 k.c. podolał spoczywającemu na nim ciężarowi dowodowemu. Powód na fakt zawarcia przez kredytobiorczynię z pozwanym umowy kredytu przedstawił dowód z dokumentu w postaci wydruku wygenerowanego elektronicznie potwierdzenia zawarcia tej umowy. Dowodem, który stwierdza fakt całościowej spłaty przed kredytobiorcą wynikającego z ww. umowy zobowiązania jest oświadczenie kredytobiorcy z 26 kwietnia 2019 r. [k. 15]. **Ten ostatni dowód jest de facto zbędny, skoro pozwany nie przeczy faktowi wcześniejszej spłaty kredytu. Sąd uznał, że jest to okoliczność faktyczna niesporna między stronami.**

Sąd zważył:

I. Prawną podstawę dochodzonego w procesie roszczenia stanowi art. 49 ust. 1 ustawy z 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim [Dz.U. z 2019 r. poz., dalej u.k.k.].

II. Pozwany podniósł, że art. 49 ust. 1 u.k.k. nie stosuje się do prowizji, która była płatna jednorazowo w dacie wypłaty kredytu z jego kwoty. Powołał się przy tym na postanowienia dołączonej do pozwu umowy [k. 38-40].

III. Artykuł 16 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG (Dz.Urz.U.E.L z 2008 r., Nr 133, s. 66) należy interpretować w ten sposób, że prawo konsumenta do obniżki całkowitego kosztu kredytu w przypadku wcześniejszej spłaty kredytu **obejmuje wszystkie koszty, które zostały nałożone na konsumenta** [wyrok Trybunału Sprawiedliwości z 11 września 2019 r. C-383/18].

IV. Sąd Najwyższy, powołując się na przywołany wyrok Trybunału Sprawiedliwości, stwierdził, że przewidziane w art. 49 u.k.k. uprawnienie konsumenta do obniżenia całkowitego kosztu kredytu w przypadku jego spłaty w całości przed terminem określonym w umowie **obejmuje także prowizję za udzielenie kredytu** [uchwała Sądu Najwyższego – Izba Cywilna z 12 grudnia 2019 r. III CZP 45/19].

V. Biorąc pod rozwagę powyższe orzeczenia jedyna dopuszczalna wykładnia przepisu 49 u.k.k. musi prowadzić do przyjęcia, że uprawnienie konsumenta do obniżenia całkowitego kosztu kredytu w przypadku jego spłaty w całości przed terminem określonym w umowie obejmuje, także prowizję za udzielenie kredytu.

VI. Kredytobiorczyni zapłaciła pozwanemu kwotę (...) PLN prowizji. Umowa została zawarta na okres 96 miesięcy, tj. do 24 listopada 2025 r. Kredytobiorczyni już w dniu 27 marca 2019 r. dokonała całkowitej, przedterminowej spłaty kredytu. Wobec czego po stronie pozwanego zaktualizował się obowiązek rozliczenia kredytu w terminie 14 dni od dokonania tej spłaty. Pozwany do chwili obecnej tego nie uczynił.

VII. Mając na uwadze przedstawioną argumentację, to powodowi – jako następcy prawnemu kredytobiorczyni – należy się zwrot części prowizji. Zarzut pozwanego o bezzasadności takiego żądania jest niezasadny. Ponieważ pozwany kwestionował jedynie zasadę swojej odpowiedzialności, Sąd uważa że wysokość roszczenia jest między stronami bezsporna.

VIII. Wobec powyższego uwzględniono powództwo co do roszczenia głównego, orzekając zgodnie z żądaniem pozwu. Również roszczenie odsetkowe zostało należycie sformułowane [art. 52 u.k.k.].

IX. O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1, 3 i 4 k.p.c.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)